

РЕШЕНИЕ

№ 809

гр. Пловдив, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в закрито заседание на
тринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

като разгледа докладваното от Елена З. Калпачка Въззивно гражданско дело
№ 20225300501302 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на „Застрахователно акционерно дружество ОЗК – Застраховане“ АД, чрез адвокатско дружество „Г****“, чрез адв. С., в качество на длъжник по изп. дело № 20228230400156 г. по описа на ЧСИ Мариана Кирова, против Постановление № 984 от 07.04.2022 г., с което е постановен отказ за намаляване размера на адвокатското възнаграждение на пълномощника на вискателя, както и на размера на начислената по делото пропорционална такса по чл. 26 от Тарифа за таксите и разноските към Закона за частите съдебни изпълнители.

В жалбата се излагат съображения, че претендирания размер на адвокатско възнаграждение е над установения минимум по Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като е приложима в производството нормата на чл. 78, ал. 5 ГПК, която дава възможност, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. Счита, че в настоящия случай адвокатското възнаграждение е прекомерно с оглед правната и фактическа сложност на делото, като не съответства на извършените действия по него – единствено подаване на молба за образуване на производството и посочване на изпълнителен способ, поради което и разпоредбата на чл. 10, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за

минималните размери на адвокатските възнаграждения е неприложима в настоящия случай, поради което моли да се редуцира размера на разноските за адвокатско възнаграждение на 200 лв. за образуване на производството. Освен това възразява срещу включването на адвокатското възнаграждение, което представлява разноски в производството, във вземането по смисъла на чл. 26 от ТТРЗЧСИ, в което счита, че следва да бъде включено единствено посоченото в изпълнителния лист вземане, поради което моли да се редуцира и така определената такса по цитирания текст, евентуално, да бъде редуцирана с оглед намаления размер на адвокатското възнаграждение. Претендира разноски и за настоящото производство, представя списък на разноските и доказателства за заплащането им и регистрация по ЗДДС.

По делото е приложено становище от КР. К. Д., (взискател в изпълнителното производство), чрез процесуалния си представител адв. С.Ч., в което се аргументира неоснователност на искането на длъжника за намаляване на размера на адвокатското възнаграждение, поради фактическа и правна сложност, тъй като дружеството длъжник не е заплатило присъденото увеличение на дължимите суми преди образуване на производството, въпреки наличния си капитал. Твърди, че действията на процесуалния представител не се изчерпват с подаване на молба за образуване на делото, тъй като следва да следи ежемесечно за своевременното изпълнение на задължението от длъжника. Счита жалбата неоснователна и моли да бъде оставена без уважение, както и да му се присъдят сторените по делото разноски, за които представя списък, ведно с доказателства за регистрация по ЗДДС.

В писмени мотиви по чл. 436, ал. 3 ГПК се изразява становище, че жалбата е допустима, но изцяло неоснователна, извършените по делото действия са изцяло правилни и законосъобразни. Излагат се съображения, че заплатеното адвокатско възнаграждение от 430 лв. е обосновано, под законовия минимум по Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, с оглед материалния интерес от 1905,36 лв., а и следва да се отчете факта, че процесуалния представител се е ангажирал с посочване на способ за изпълнение, настоящото производство за оспорване като прекомерен на размера на заплатеното адвокатско възнаграждение, а и присъдените суми не могат да се погасят с еднократно плащане, доколкото е присъдено ежемесечно обезщетение, което допълнително усложнява хода на делото. Сочи, че пропорционалната такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ е изчислена върху материалния интерес, който включва присъденото вземане и адвокатското възнаграждение. Счита жалбата неоснователна и моли да бъде оставена без уважение.

Пловдивският окръжен съд, като взе предвид доводите в жалбата и данните по делото, намира следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице - длъжник в изпълнителното производство, в срока по чл. 436, ал. 1 ГПК, срещу подлежащо на обжалване действие

на съдебния изпълнител и е процесуално допустима, а по същество е частично основателна.

Изпълнителното производство е образувано по молба от 25.03.2022 г., подадена от вискателя К.Д., чрез адв. С.Ч., за събиране на присъдено ежемесечно вземане на сумата от 395 лв., вместо изплащаните 300 лв. месечно, събрани по ИД 18/2020 г., считано от 01.01.2021 г. до настъпване на законно основание за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка вноска, считано от първо число на съответния месец, от който се дължи, до окончателното плащане. По същото е подадена молба за събиране на месечното обезщетение за месец април 2022 г. по образуваното изпълнително дело 18/2020 г. на ЧСИ Кирова, след което да бъде прекратено, а новоопределения месечен размер на обезщетението на бъде събиран по новообразуваното изпълнително дело № 156/2022 г. По изпълнително дело № 156/2022 г. е изпратена ПДИ с посочен размер на общото задължение по издадения изпълнителен лист и разноси в изпълнителното производство до 08.04.2022 г. Други изпълнителни действия не са извършвани по делото. Представени са доказателства за превод на сумата от 2633 лв. от длъжника на 31.03.2022 г., която покрива сумата по издадения изпълнителен лист, посочена в ПДИ. На 01.04.2022 г. е постъпило възражение от длъжника за редуциране на адвокатското възнаграждение, поради прекомерност, над минималния размер за образуване на изпълнително дело, за неправилно определяне на базата за изчисление на пропорционалната такса по чл. 26 от ТТРЗЧСИ с включване в същата на адвокатското възнаграждение на пълномощника на вискателя, евентуално за намаляване на размера и, поради намаляване на размера на адвокатското възнаграждение. Вискателят е възразил по отношение на основателността на молбата за намаляване на размера на адвокатското възнаграждение, като е обосновал становището си с правна и фактическа сложност на делото, поради периодичността на задължението, като заявява, че се е наложило налагане на заповор на банкови сметки и предстои извършване на други изпълнителни действия, тъй като задължението не може да бъде погасено с установеното имущество на длъжника.

С обжалваното Постановление № 984/07.04.2022 г. възражението на длъжника е прието за неоснователно, като е отказано намаляване размера на адвокатското възнаграждение на пълномощника на вискателя, както и на размера на начислената по делото пропорционална такса по чл. 26 от Тарифа за таксите и разноските към Закона за частите съдебни изпълнители.

Съдът намира искането за редуциране на разноските – заплатеното адвокатско възнаграждение, за основателно. Съгласно нормата на чл. 78, ал. 5 ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-

малко от минимално определения размер, съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Преценката за правната и фактическа сложност на изпълнителното дело следва да се извърши с оглед всички факти, сочещи за обема и сложността на оказаната по делото правна помощ, като се вземат предвид извършените процесуални действия и други обстоятелства, определяща правна и фактическа сложност на делото. Длъжникът „Застрахователно акционерно дружество ОЗК – Застраховане“ АД е заплатил изцяло претендираните суми по изпълнителния лист, към датата на изпълнението, поради което и не може да се очаква някаква фактическа и правна сложност при водене на производството. По делото не са извършени, нито са могли да бъдат извършвани законосъобразно други изпълнителни действия, поради изплащане изцяло на задължението, като действията на пълномощника на вискателя се изразяват единствено в подаване на молба за образуване на изпълнителното производство с посочване на способ на изпълнение, който не е бил приложен, поради постъпилото доброволно плащане. Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 3 от ГПК не се дължат от длъжника и разноските, направени от вискателя, за изпълнителни способи, които не са приложени. В конкретния случай действително се касае за периодично вземане, но не може да се предполага необходимост от прилагане на друг изпълнителен способ по делото, доколкото е налице доброволно плащане в срока за доброволно изпълнение и твърдения, че по образуваното изпълнително производство за същото вземане, преди изменение на размера му, длъжникът е изпълнявал редовно задължението си. Не са налице доказателства за изискуемо и ликвидно вземане, което да не е било погасено в срока за доброволно изпълнение от длъжника към датата на разглеждане на жалбата. Поради това не може да се предполага, че ще възникне необходимост от прилагане на изпълнителен способ, за който длъжникът да дължи възнаграждение.

Цитираният текст на чл. 79, ал. 1, т. 3 от ГПК определя кои от сторените разноси в изпълнителното производство следва да се поемат от длъжника, а това са само тези, които са явили необходими за събиране на вземането. Такива разноси за адвокатско възнаграждение в настоящата хипотеза се явяват тези за образуване на изпълнителното производство по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, доколкото сумите са изплатени след образуване на производството. При тези обстоятелства заплатеното адвокатско възнаграждение от 430 лв. не следва да се поема от длъжника, тъй като не съответства на действителната правна и фактическа сложност на делото и осъществените изпълнителни способи. В настоящия случай се дължат разноси от длъжника единствено за образуване на изпълнителното дело в размер на 200 лв. без ДДС, съответно 240 лв. с ДДС, каквито действия са реално извършени от пълномощника на вискателя, поради което в тази част следва да бъде отменено разпореждането на ЧСИ до посочения размер, на осн. чл. 78, ал. 5 от ГПК.

По отношение на окончателната такса по чл. 26 от Тарифата за таксите и

разноските към Закона за частните съдебни изпълнители същата, съгласно цитирания текст, при изпълнение на парично вземане се събира върху събраната сума. Размерът на паричното вземане, което следва да събере съдебният изпълнител по конкретното изпълнително дело, върху което се определя и неговото възнаграждение, каквото по същността си представлява таксата по чл. 26 от ТТРЗЧСИ е сумата по изпълнителния лист, както и адвокатското възнаграждение следващо се за изпълнителното производство. Оплакването на длъжника, че при определянето на материалния интерес, върху който се изчислява дължимата такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ, не се включва и адвокатското възнаграждение за изпълнителното производство, е неоснователно. Разпоредбата на т. 26 от ТТРЗЧСИ ясно сочи, че визираната в нея пропорционална такса се събира върху събраната сума, а съгласно разпоредбите на чл. 78, ал. 1, т. 1 и чл. 83, ал. 1 от ЗЧСИ, таксите по изпълнението се събират за извършването на изпълнителни действия, като пропорционалните такси се събират в процент според материалния интерес. Заплатеното от вискателя адвокатско възнаграждение за защитата в изпълнителното производство, представлява направени от него разноси по изпълнението, които са за сметка на длъжника съгласно чл. 79, ал. 1 от ГПК, поради което те се събират наред и заедно със сумите по изпълнителния лист чрез съответното изпълнително действие. Поради това, направените от вискателя разноси за заплатено адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство, се включват, както в понятието „материален интерес” по смисъла на чл. 83, ал. 1 от ЗЧСИ, така и в понятието „събрана сума” по смисъла на т. 26 от ТТРЗЧСИ. С оглед това, разноси за адвокатско възнаграждение следва да се включват в базата при изчисляването на пропорционалната такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ, в който смисъл е Решение № 278 / 25.06.2012 г. по гр. дело № 414/2012г. по описа на ВКС. Доколкото се дължи от длъжника адвокатско възнаграждение единствено за образуване на изпълнително производството в размер на 240 лв., то намаляването на дължимата пропорционална такса се явява последица от редуциране на размера на адвокатското възнаграждение на вискателя, при изчисляването и от ЧСИ.

Разноси в настоящото производство не се дължат. Същото е иницирано срещу акт на съдебен изпълнител по възражение на длъжника и не е свързано с процесуално поведение на ответната страна, а и в производство относно дължимостта и размера на разноските не се допуска кумулиране на нови задължения за разноси, поради което разпоредбата на чл. 81 ГПК не намира приложение (в този смисъл константната практика на ВКС, обективизирана в определение № 76/14.02.2019г. по ч.гр.д. № 4562/2018г., III ГО, определение № 158/08.04.2019г. по ч.гр.д. № 87/2019г., III ГО, определение № 119/04.07.2019г. по ч.гр.д. № 1975/2019г., II ГО и др.).

Решението на окръжния съд е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 437 ал. 4 от ГПК.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Постановление № 984 от 07.04.2022 г. по изп. дело № 20228230400156 по описа на ЧСИ Мариана Кирова, с район на действие Окръжен съд – Пловдив, с което е постановен отказ за намаляване размера на адвокатското възнаграждение на пълномощника на вискателя, както и на размера на начислената по делото пропорционална такса по чл. 26 от Тарифа за таксите и разноските към Закона за частите съдебни изпълнители и НАМАЛЯВА размера на дължимите от Застрахователно акционерно дружество ОЗК – Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, на К. К. Д., представляван от адв. С.С. Ч., разноски за заплатено адвокатско възнаграждение, от 430 лв. на 240 лв. (двеста и четиридесет лева) с ДДС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____